

Олексій Хільський: головний сержант взводу розвідроти

Олексій Хільський (14.11.1987, Кам'янське – 17.08.2023, Запорізька обл.) – український актор, воїн ЗСУ. З 2005 по 2019 рік – актор Дніпровського драматичного молодіжного театру «Вірино!». 2014 року закінчив Дніпропетровський театральний коледж. 2019 року подружжя Надія та Олексій Хільські переїхали до Києва, де Олексій працював у Дитячому музично-драматичному театрі «Віват», знімався в кіно та серіалах: «На твоєму боці», «Квочка» (головна роль), «Кріпосна», «Опер за викликом», «Загадка для Анни», «Поганий хороший коп», «Лікар Ковальчук», «Місце під сонцем», «Виклик» (головна роль) та ін. Олексій долучився до лав ЗСУ у перші дні російського повномасштабного вторгнення. 31 березня 2022 року він написав у фейсбуці:

«Склали присягу на вірність українському народові! Мені випала честь читати для всіх присягу, а всі повторювали. Радий, що зміг застосувати свої акторські навички у військовій справі. На урочистій церемонії також був присутній капелан. Під час проповіді він закликав до братерства, підтримки одне одного. Казав про те, що ми б'ємось за правду і захищаємо рідні землі і свої сім'ї. А коли в кінці він окропив всіх святою водою і з колонок лунала молитва у виконанні церковного хору, я згадав виставу театру «Вірино!» "Голодна кров". Там, наприкінці, ми всі, актори, стояли на сцені – це був народ України, зверху спускалися люльки, дівчата діставали з них хліб і йшли в зал до глядача, щоб поділитись з ним. І все це під молитву. Цей момент був найбільшого єднання зі своїми товаришами, з глядачем, з народом і зі своїми прашурами. І сьогодні я відчув те саме. Я гордий, що я українець. Хай нас всіх береже бог»¹.

35-річний воїн служив у 46-й окремій аеромобільній бригаді ДШВ на посаді головного сержанта взводу розвідроти, брав участь у наступі на Херсонщині, боровив Бахмут і Соледар. Раніше Надія Хільська писала, що він двічі отримував поранення, однак після лікування повертався на поле бою. Загинув 17 серпня 2023 року під час виконання бойового завдання на Запорізькому напрямку. В актора залишилися дружина і дочка Валерія.

Акторка Варвара Вороніна: «Було дуже багато вистав з ним. Одна з дуже яскравих – "Дульсінея Тобоська". У нього була головна роль, і в його дружини Наді – головна жіноча роль. Це була легенда про кохання. Виходить, що і по життю так, і до

¹ Пам'яті актора театру і кіно Олексія Хільського. *Українформ*. 23.08.2023.

самого кінця». Журналістка, такмедикіня та доброволиця Наталка Щука відгукнулася на страшну звістку про загибель друга: «Льошка. Чуйний. Світлий, хороший. Ввічливий, розумний, гарний. Льоша актор. «Був» не можу написати. Він міг би зніматися в кіно, як багато хто зараз, та робити вигляд, що війна не для нього. Але з перших днів пішов виконувати свій громадянський обов'язок. Бо він справжній чоловік та воїн. Він наш Герой!»

Олег Шульга про Олексія Хільського: «Олексій прийшов до нашого театру "Вірино!", коли я вже мав більш-менш серйозний професійний досвід. Ми приймали цю молодь, довго виховували, вчили, потім просіювали, й у підсумку лише одиниці з них залишалися у колективі. Олексія ми приймали ще зовсім "зеленим", із пофарбованим волоссям – такий трохи дивний, але приємний тип, який закінчив гірничу академію у Дніпрі. Коли мій брат Ігор, теж актор, пішов із театру, до Олексія перейшли його ролі, й він став моїм партнером по сцені. Він був дуже близькою для мене людиною. Ми прожили в цій дружбі років сімнадцять. Радилися, обговорювали питання нашої професії, народжували творчі мікропроекти. Не знаю, як я Олексію, але він мені дуже допомагав, був мені необхідним. Він був для мене як молодший брат. Разом із ним і Надею, яка теж була акторкою «Вірино!», наприкінці 2018-го ми пішли з театру – наші позиції з колективом, скажімо так, принципово розійшлися. Льоша з Надею переїхали до Києва, згодом і я перебрался до столиці.

Коли почалася повномасштабна війна, Олексій так посправжньому пішов воювати. Не однією ногою став на цей шлях, а двома – і попер, попер... Став справжнім воїном, найкращим сержантом, другом і наставником для товаришів. Прожив ціле життя воїна. Тому й прощатися з ним, окрім рідних, близьких, друзів, акторів і колег, приїхали його побратими і, прощаючись, плакали, бо ховали свого. Він був у 46-й штурмовій бригаді...»²
«Ми встигли потоваришувати з ним... Запам'ятався Олексій – неймовірно щирим і рідним – ніякої "зірковості" – людина-душа», – висловили свої співчуття в театрі «Віват»³.

8 вересня 2023 актор-воїн посмертно нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня – за вагомих особистий внесок у розвиток української кінематографії, заслуги у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, багаторічну сумлінну працю. 20 вересня сквер на Слобожанському проспекті у Дніпрі був названий на його честь.

«Фортеця Маріуполь. Саймон»

Режисерка **Юлія Гонтарук**.

Олег «Саймон» Крісенко з Миколаєва був актором, грав у дитячому театрі, та у 2014-му, з початком війни, одразу пішов у добровольчий батальйон. У 2022 році разом з іншими захисниками Маріуполя опинився на «Азовсталі», а потім у полоні, з якого повернувся рік потому. Наразі хлопець проходить реабілітацію. Фільм входить до циклу «Фортеця Маріуполь» – про воїнів, які обороняли Маріуполь у повному оточенні протягом 86 днів.

² Олена Чередниченко. Актор та офіцер ЗСУ Олег Шульга: «Війна – це дуже просто: або вбий, або будеш убитим». Фрагмент. *Детектор медіа*. 23.01.2024.

³ Барсукова Олена. «У нього була жага до життя»: на фронті загинув актор Олексій Хільський. 20.08.2023. *Українська правда. Життя*.